

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év október hó 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az ***emberölés bűntette kísérlete*** miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Heves Megyei Bíróság 1.B.130/2008/5. számú ítéletét az alábbiak szerint ***változtatja meg:***

A vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát 4 (négy) évre ***enyhíti.***

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába ***beszámítja.***

A másodfokú eljárásban felmerült **21.600,-** (huszonegyezer-hatszáz) ***forint*** bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Heves Megyei Bíróság 1.B.130/2008/5. számú ítéletével a vádlottat emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 166.§ (1) bekezdés - Btk. 16.§) mondta ki bűnösnek és ezért 5 év börtönbüntetésre és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Elrendelte a vádlott kényszergyógyítását. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére, ezen túlmenően rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról.

Az ítélet ellen a vádlott fellebbezett az ok megjelölése nélkül, míg védője enyhítésért jelentett be fellebbezést. Az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.459/2008. számú átiratában a tényállás kiegészítését indítványozta azzal, hogy a szúrt csatorna a bemeneti nyílástól a bélfordori zsírszöveten keresztül a vékonybél falát is sértve, a hashártya mögötti térben a gerinc bal oldalán végződött. A bűnjelként lefoglalt késpenge hosszára figyelemmel véleményezhető, hogy a szúrt csatorna hossza a késpenge hosszával megegyező lehetett, vagyis 12 cm hosszúságot is elérhetett.

A fellebbviteli főügyészség átirata szerint adott módon és erővel, adott testtájékon, figyelemmel az elkövetés eszközére is, súlyosabb sérülés kialakulásának a lehetősége (halálos következmény a gerinc előtt bal oldalt elhelyezkedő esetleges főverőér sérülésből eredő hasúri elvérzés miatt) valószínűsíthető, amelynek elmaradása nem az elkövetőn múlt. A súlyosabb eredmény a mentő ellátást és kórházi felvételt követő műtétnek és az orvosi kezelésnek köszönhetően maradt el. Olyan mértékű volt a sértett hasúri vérzése, ha nem történik meg a sürgősségi hasfeltáró műtét, a sértett halála hasúri elvérzés okából bekövetkezhett volna.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az eset körülményeiből, de különösen a sértett testtájéból és az eszközhasználat módjából - nagy erővel a kés markolataig történt szúrásból, amikor a penge gerincig hatolt a testbe, ahol közvetlen a gerinc előtt a főverőér helyezkedik el - arra vonható megalapozott következtetés, hogy a vádlott nem csupán belenyugodott a sértett lehetséges halálába, hanem azt kívánva cselekedett. Erre utal az elkövetés utáni kijelentése is: „én ezt a pofont már nem tűröm”.

A fenti pontosítások, helyesbítések mellett a fellebbviteli főügyészség az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a nyilvános ülésen perbeszédében a bejelentett fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn.

Álláspontja szerint a vádlott terhére az emberölés büntetének kísérlete nem állapítható meg, az ölésre irányuló szándék hiánya miatt. A védői okfejtés szerint még az eshetőleges szándék sem állapítható meg, hiszen egy apa-fiú kapcsolatról van szó.

A védő erre hivatkozással indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a vádlottat cselekményének minősítését megváltoztatva életveszélyt okozó testi sértés büntetében marasztalja.

Ezen túlmenően indítványozta, hogy amennyiben a másodfokú bíróság a cselekmény minősítését érintetlenül hagyja, úgy a vádlott büntetlen előéletére a

sértetti tevékeny közrehatás tényére figyelemmel a büntetés-végrehajtás fokozatát egyel enyhébben határozza meg.

A vádlott a felszólalás jogával nem élt, utolsó szó jogán a történeteket megbánta, elmondta, hogy levélben bocsánatot kért, ugyanakkor a családja levelet és csomagot is küldött a részére.

A vádlotti és védői fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezések alapján a Be. 348.§ (1) bekezdésére figyelemmel a Heves Megyei Bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

Az elsőfokú bíróság az ügyben széles körű bizonyítást folytatott le, valamennyi az ügy érdemi elbírálása és az alkalmazandó joghátrányt szempontjából jelentőséggel bíró tény feltárt, a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok logika szabályainak megfelelő mérlegelésével állapította meg. Az ítélet indokolásában számot adott a bizonyítékok mérlegeléséről.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt mentes a Be. 351.§ (1) bekezdésében írt hibáktól, az a Be. 352.§ (2) bekezdés alapján az iratok tartalmára figyelemmel csupán az alábbiakban szorul helyesbítésre, kiegészítésre.

Az ítélet indokolásának 2. oldal 2. bekezdésében nyilvánvaló elírás folytán került rögzítésre, hogy a vádlott „indulatstabilitásra predesztinált személyiség” tekintve, hogy a vádlott helyesen indulatlabilitásra predesztinált személyiség.

Az ítélet indokolásának 4. oldal 1. bekezdés „az Országos Mentőszolgálat Egri Mentőállomását 17 óra 03 perckor a vádlott felesége értesítette” szövegrész után a Fővárosi Ítéltábla a tényállást kiegészíti azzal, hogy a vádlott kijelentette, hogy „nem kell ide mentő, nem döglik ez meg” (5. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 12. oldal 4. bekezdés).

A fenti helyesbítéssel és kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes körű és hibátlan, így a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbviteli főügyészség által indítványozott kiegészítéseket szükségtelennek találta figyelemmel arra, hogy az adott kiegészítések az ügy érdemi elbírálása szempontjából nem bírnak jelentőséggel, illetve azokat az ítélet tényállása tartalmazza.

A Heves Megyei Bíróság a másodfokú eljárásban is irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

Az elsőfokú bíróság a cselekmény minősítésével kapcsolatban helytállóan rögzíti, hogy a vádlottnak nem volt egyenes ölési szándéka, de a fia esetleges halálába belenyugodott.

A vádlott által használt 12 cm pengehosszúságú kés kifejezetten veszélyes eszköz és a vádlott által alkalmazott erő mellett különösen alkalmas az emberi élet kioltására.

A vádlott szándékára azonban nem csupán ezen tényekből lehet következtetni, de figyelemmel kell lenni a vádlottnak a cselekményt követő magatartására, kijelentéseire is. A vádlott pedig a cselekményt követően egyértelműen kijelentette - bár szülőhöz méltatlan formában -, hogy nem kell mentő, mert nem fog a fia meghalni. A vádlott ezen kijelentéséből, melyet minden befolyásolástól mentesen tett, arra lehet következtetést vonni, hogy sem a cselekmény elkövetésekor sem azt követően nem kívánta a sértett halálát, csupán belenyugodott abba, tehát cselekményét nem egyenes, hanem eshetőleges szándékkal követte el.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket részben hiányosan, részben tévesen sorolta fel, ebből következően helytelenül értékelte. Az enyhítő körülményeket ki kell egészíteni azzal, hogy a vádlott cselekményét eshetőleges szándékkal követte el. Ezen túlmenően - szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával mely szerint súlyosító körülmény, hogy a kísérlet befejezett volt - enyhítő körülmény, hogy a cselekmény kísérleti szakban rekedt, továbbá, hogy a vádlott a cselekmény elkövetését megbánta.

Az ily módon kiegészített, pontosított bűnösségi körülményeket figyelembe véve a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzott. A büntetlen előéletű vádlottal szemben, aki a cselekmény elkövetését megbánta a másodfokú bíróság lehetőséget látott a Btk. 87.§ (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával a Különös Részben meghatározott büntetési tételnél enyhébb büntetés kiszabására. A törvényi minimumnál egy évvel rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés alkalmas a büntetési célok elérésére és kellően szolgálja az általános és egyéni megelőzés céljait.

A Fővárosi Ítéltábla ugyanakkor nem osztotta a védelem azon álláspontját, hogy a vádlottal szemben a törvényben előírnál egyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása indokolt, ezt sem a vádlott személyisége, sem a bűncselekmény indítéka nem tette lehetővé.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Heves Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján büntetést kiszabó részében megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Figyelemmel arra, hogy a védelmi fellebbezés eredményre vezetett a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. év október hó 22. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Dr. Lassó Gábor sk.
előadó bíró

. Halász Irén sk.
bíró

A Heves Megyei Bíróság 1.B.130/2008/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.196/2008/7. számú ítéletében írt változtatással a vádlott tekintetében 2008. év október hó 22. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. év október hó 22. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
tisztviselő